

bro 1 2023

NABOLAGSMAGASIN FRA GAMLEBYEN OG GRØNLAND MENIGHET

**Køen:
Omsorg på
Grønland**

**Ildsjelen:
Mai Vo**

Kirkevalg 2023

**Mellom gammelt og
nytt i Gamlebyen**

**Mike's Corner:
Bodega i Bjørvika**

De første stiller seg i køen før fire om morgenen.

Køen: Fattigdom i en rik by

Det er en grå onsdag morgen tidlig i august. På plassen foran Grønland kirke har det samlet seg en del mennesker. Noen står i grupper og prater sammen. Andre sitter for seg selv på en benk. Det de har til felles, er at de venter på noe.

Og så skjer det: Dørene til kirken åpnes på slaget kl. 9, og diakon Signe Myklebust inviterer vennlig alle inn. – Hvordan går det med deg?, - How are you?, spør hun hver og en, etter hvert som de går over terskelen inn. Bak i kirken har hun satt frem

en dunk med varm saft og noen pappkopper.

Dette er «Køen». Et kirkelig tilbud som har kommet i stand i samarbeid med Fattighuset. Fattighuset har sitt lager av matvarer tvers over gaten i Grønlandsleiret. For å unngå kaos på fortauet, og en uverdig opplevelse for de som trenger mat, deler de ut kølapper til alle. Kirken tilbyr så et lunt ventrom, derav «køen», med litt varm drikke, og mulighet for en prat eller bare å sitte en stund i stille ro.

Fattighuset

Reidun Berger kommer opp til kirken rett før dørene åpnes kl. 9, iført Fattighusets rosa refleks-vest.

- Jeg har vært med helt siden starten for snart 30 år siden, sier hun. Hun forteller at det i begynnelsen var en del som reagerte på ordet «fattig». Men hun synes det er bra å være ærlig om hva dette handler om. Noe av det som har motivert Reidun, er det flerkulturelle miljøet, både blant de som deler ut og de som tar imot. Det er også viktig at Fattighuset ikke stiller krav eller sjekker folk, verken om bosted eller at folk ikke er ruset. Her stiller alle likt. Men alle må trekke kølapp, så det ikke blir juks eller den sterkestes rett.

Reidun Berger kommer opp til kirken rett før dørene åpnes kl. 9, iført Fattighusets rosa refleks-vest.

Astrid Åsbakk er den som kommer først på morgenen, låser opp og deler ut kølapper.

Tomt for lapper

Denne morgenen er det en del skuffede ansikter blant de som har møtt opp litt før kl. 9. De fire hundre kølappene som deles ut forsvant nemlig før klokken var halv åtte. Nå må de vente en times tid før de vet om den faste samarbeidspartneren, Matsentralen, klarer å levere mer utover formiddagen.

Fattighuset åpner utdelingen i sjutiden. Og da er det noen som allerede har stått lenge og ventet. Noen få stiller seg opp allerede grytidlig, før klokken har blitt fire.

Glad for tilbudet

Vi møter Hans, 65, som har brukt Fattighusets tilbud i perioder over flere år. Nå var det en stund

siden sist, men i dag tok han bussen ned til sentrum. – Jeg trodde jeg var tidlig ute som kom litt før halv åtte, men det var nesten for sent, sier han. Nummeret på lappen er ikke langt under 400.

For noen år siden ble Hans uføretrygdet, etter to stygge fall på jobben. Etterpå har det ikke vært like lett å få endene til å møtes. – Det er veldig bra, dette tilbudet, roser han. Det er i grunnen helt utrolig, og disse folkene skulle hatt en medalje. Jeg er takknemlig for det jeg får. *Vi spør om det hender at de får mat som har gått ut på dato*, men det er ikke hans erfaring. – Og en må jo være litt sporty og, sier han. At maten nærmer seg fristen betyr jo ikke at den ikke

kan brukes. Det er nesten som julaften av og til, sier Hans. Du får en pose og vet ikke helt hva som er oppi den.

Hjelp for folk som er i krise

Olena er fra Ukraina, og sitter ved et av bordene i kirken sammen med datteren sin som lager smykker og nøkkelknipper av perler. Vi bruker en oversettelsestjeneste på mobilen for å snakke sammen. – Jeg er takknemlig til menigheten og Fattighuset for at de hjelper mennesker i vanskeligheter, sier hun. Det er mange ukrainere som kommer hit, og mange av dem er i krise. Her er de sikre på at de får mat, og det er et trygt sted for oss.

Stakk hjemmefra som fjortenåring, ble advokat og dommer. Nå slåss hun for bedre levevilkår i nabolaget.

Mai Vo

Grønland -et blivende sted

Mai Vo har blitt et kjent ansikt for grønlandsfolk. Ofte i media, gjerne sammen med leder i Beboerforeningen, Berit Jagmann. Nå har hun satt juristkarrieren på vent for å skrive bok om foreldrene. Og om sin egen reise: Fra barnevern til juridikum, og fra Oslo via Singapore til Paris – og tilbake. Det startet med en familie på flukt, i en liten båt på et endeløst, stort hav.

Fra Vietnam til Kolbotn – og fra Kolbotn til Singapore og Paris

- Far var lensmann i en liten, katolsk landsby i Vietnam, langt unna krigshandlingene. Det kommunistiske regimet tvang ham inn i en omskoleringsleir. Da han slapp ut bygget han en båt, og tok med seg mor og broren og søsteren min. Og langt ute på havet ble de oppdaget, av en spansk sjømann på en norsk oljetanker. Så kom familien til Norge og Kolbotn, der jeg er født.

Mai ler litt. Av tilfeldighetene i det hele, kanskje. Av hvor nærme det var at familien hadde mistet livet og hun aldri var født.

- Vi ble tildelt leilighet, og skrev under på lånebrev som gjorde oss til huseiere fra dag én. Mama har jobbet som lærer og tolk. Pappa utdannet seg til sivilingeniør og har jobbet som det, og vært pastor i en kristen menighet.

På mange måter er dette altså en suksesshistorie, og familien til Mai er takknemlige for den vendingen livet tok da de kom til Norge. Men for Mai, som ble født i Norge, var det ikke enkelt i oppveksten.

- Da jeg var fjorten år stakk jeg hjemmefra, og snakket ikke med foreldrene mine på åtte år. Noe handlet ikke om familien i det hele tatt. Jeg ble utsatt for et overgrep av en vilt fremmed person. Da hadde jeg et valg. Jeg kunne fulgt det som kanskje er det asiatiske idealet: Holde fasaden, ikke snakke høyt om ting, være lojal. Men så valgte jeg å gjøre min greie i stedet for. Anmeldte det, det ble rettssak og han ble dømt. Og jeg kom meg gjennom uten å miste livsgleden. Dette lærte meg nok å bruke stemmen min.

Men noe handlet også om forholdet til foreldrene dine?

Ja. Vi har heldigvis et godt forhold nå. De ba om unnskyldning for mange av de tingene som skjedde i oppveksten. Jeg har større forståelse for at det ble som det ble, ikke minst når jeg har fått barn selv. Jeg skjønner at det å integrere seg i et nytt land er vanskelig. De strevde med å få hverdagen til å fungere, samtidig som de savnet familien i Vietnam. Det var ikke enkelt å se mine behov da.. Med egne barn er jeg også på et annet sted i livet.

Er det å skrive boken en slags forsoningsreise med foreldrene dine?

Vi snakker i alle fall mye om hvordan det var å flytte til Norge. Hvordan var det å savne familien? Hvordan var det for dem at jeg flyttet hjemmefra? Jeg føler at sirkelen sluttet.

Etter hvert begynte Mai på Katedralskolen, tok jusstudiet, og har siden arbeidet som advokat og dommerfullmektig. I Singapore møtte hun en franskmann som hun nå er gift med. Da de bestemte seg for å flytte til Norge, ble det Grønland.

- Det var her vi hadde råd til å kjøpe noe, og så har vi blitt. Vi har jo bodd og jobbet i Singapore og Paris og London. Og Grønland er jo *by* da, det er litt kaos, men det er også veldig fint! Vi har familie og venner i hele verden, og da er det enkelt å tusle fra Oslo S og hjem til oss. Vi får tak i all den maten vi har lyst på. Vi er nærme sjøen, vi er nærme Botanisk hage, vi er nærme T-banen, og det er enkelt å komme seg til marka.

Flere borettslag på Grønland!

Så Grønland er fantastisk. Men det er også problemer knyttet til det å bo og ha barn i området. Dette engasjerer Mai sterkt.

- Jeg bor i et sameie med mange enheter og en stor prosent kommunale boliger. De som bor her er nyankomne flyktninger, nordmenn på diverse utelser, og de som kjøpte da det ble bygd og gjerne er minstepensjonister nå. Flere og flere leiligheter kjøpes opp til utleie av folk med penger. Så dette er et klassespørsmål!

På toppen kommer gjennomtrekket av folk. De av oss som bor her over tid må gjøre en stor jobb. Det eneste som funker er å ringe på hos naboene jevnlig. «Vet du hvor man kaster søppel?». «Skal du kaste møbler kan du kjøre det dit!». Ofte må du ringe eieren og spørre hva slags informasjon leietaker har fått? Det er en kjempejobb å bygge menneskelige relasjoner på denne måten!

Ja, for dere prøver?

Mai ler. Ja, hele tiden! Innimellom får du lyst til å gi opp. Men utfordringene blir jo ikke borte bare fordi jeg drar, det er bare at da trenger jeg ikke å se det, liksom..

Så hva bør gjøres med boligpolitikken? Mai blir stille en liten stund.

- Det er vanskelig å vite. Kanskje en leie-til-eie-ordning, særlig for de større leilighetene, så folk blir boende. Jeg har ikke tro på å kutte leilighetsnormen, det blir en fattigdomsfelle. Ingen bygg må bli stående tomme. Og så burde det vært mange flere borettslag i indre bykjerne! For da er det ikke så lett å leie ut, det blir mer stabilt og du har mer kontroll.

Stopp forsøplinga!

Du nevnte møbler som skal kastes. Sjøppel og avfall er ikke bare en utfordring i leiegårdene, men i hele området?

Absolutt! Hvem er det som legger en brukt sofa på fortauet til sameiet, liksom? Noen vet ikke hva de skal gjøre, andre gir blaffen. Det er også flott med et mangfold av butikker på Grønland, men hvorfor er det ikke mer kontroll med forsøplingen? Noen startet bare en grønnsaksbutikk i gården og stablet avfallet der. Det ble et enormt rotteproblem. Vi fikk stengt den, men først etter å ha bombardert bymiljøetaten og politikkerne. Mange butikker privatiserer fortau og offentlige torg. Og jeg er skuffet over gårdeierne i området. Hadde de investert halvparten av det som er investert på Munch brygge, hadde det sett helt annerledes ut! Når jeg snakker med eldre som bor i sameiet, så sier de at det har blitt så mye

verre etter at Plata ble brutt opp. For dop fører med seg kriminalitet, vold, forsøpling og bråk.

Valg av skole mellom ideal og virkelighet

Da Beboerforeningen hadde allmøte i vår, fortalte Mai at hun hadde valgt å la barna gå på St. Sunniva og ikke på Vahl skole. Det var lett å merke på henne at den avgjørelsen satt langt inne.

- Jeg hadde en sorg knyttet til det. Vi har hatt barna i Nonneseter barnehage og er ekstremt fornøyde. Det er fantastisk dedikerte og nydelige ansatte. Men det var slitsomt for barna med alle som flyttet. De knytter bånd, og så blir vennene plutselig vekk. Det er hjerteskjærende for foreldrene også. Så valgte vi til slutt St Sunniva, som er i sentrum, men stort sett med samme klassen hele veien opp.

Så for dere handler det ikke så mye om å være en etnisk-norsk minoritet? Men mer at det er vanskelig å få til et stabilt miljø over tid, med de utfordringene det gir?

Ja, det er det viktigste for oss. Men jeg ser jo at det er andre utfordringer også.

De mest sårbare blant mange sårbare

Grønland beboerforening har markert seg for å gjøre noe med de åpne rusmiljøene. De får mye støtte, men det er også motstemmer: Folk som er kritiske til at sårbare grupper i sentrum jages fra det ene området til det andre.

Beboerforeningen

Jeg engasjerer meg i Beboerforeningen fordi jeg tror at vi får til endringer best sammen, på tvers av politiske, religiøse eller samfunnsmessig bakgrunn. Foreningen har en sterk stemme, et ekte engasjement, og en kontakt med lokalbefolkningen gjennom veldig mange år. Jeg må også få skryte av Berit (Jarmann), som er genuint opptatt av befolkningen her, og særlig barna. En skal lete lenge etter en mer kompetent, ryddig, dreven, varmhjertet og flink leder som henne. Jeg synes det er viktig at ildsjeler som henne får støtte og ikke må dra lasset alene.

Du finner informasjon om Grønland beboerforening på Facebook.

Ble du nysgjerrig på Mais livshistorie, og prosjektet hennes? Du kan lese mer på www.voogco.no.

Hva tenker Mai om dette?

- Jeg kjenner ingen på Grønland som mener at man skal jage mennesker. Folk her har ikke det menneskesynet. Men som småbarnsmor mener jeg at vi må ha flere tanker i hodet samtidig, og det viktigste er at vi må beskytte barna. Det bor mange barn i området, ofte med vanskelige livsvilkår. De trenger ikke en tilleggsbelastning i hverdagen sin. Det er gjort undersøkelser som viser at barna er redde, og får dype, skremmende opplevelser av folk de møter som er rusa og som oppfører seg utagerende.

Folk i rusmiljøet har store utfordringer og behov, de er en utsatt gruppe. Men det er bedre om en

tilrettelegger et område som ved den gamle legevakta. Det bør ikke være rett ved Vahl flerbrukshall, ved en barnehage og en moské. Så for å sette det på spissen: Hvis jeg må velge mellom å ha rusmiljøet foran Stortinget eller foran Vahl skole, så velger jeg Stortinget! Vi voksne kan takle dette på en mye bedre måte enn barna. Vi har ressursene og språket.

Bygge sivilsamfunn er en langsom prosess

Det er mange engasjerte mennesker som bor på Grønland, og som har lyst til å bidra. Men det er ikke alltid enkelt å vite hvor en skal begynne?

- Norge er bygd på et sivilsamfunn som engas-

jer seg. Men det er ikke lett å skape et felles prosjekt. Det mest krevende er at det er så høy turnover. Mange av de som kunne betydd noe flytter ut akkurat når de har begynt å bli kjent. Og de som engasjerer føler seg ofte alene, og så forvitrer det. Når én ildsjel trekker seg ut, faller ting sammen. Det er ikke mange å ta av i dette nabolaget, for du må ha kapasitet og fritid. Median-inntekten på Grønland viser at det ikke er så lett.

Så hva kan vi gjøre?

Man må finne fellesinteressen og finne ut hva folk er gode på. Og så må man alltid stå sammen med noen, da tåler man bedre litt motgang. Hvis flere som bor på Grønland hadde kommet sammen, så hadde det skjedd noe. For det er veldig mye bra folk her!

Om å bli på Grønland – tross alt

Det blir ofte fokus på problemene når en snakker om Grønland. Er dere fristet til å gi opp noen gang?

Vi har gått mange runder, men ender opp med at vi vil bo her. Mannen min elsker Norge, men han kaller oss også et bamsemomsland, der vi er misfornøyde for ingenting. Det er stor materiell velstand, og så er man fortsatt ikke fornøyd. Det er bra for barna å lære seg å håndtere forskjellige kulturer, folk som er annerledes, og til og med farlige situasjoner uten at det blir traumatisk. Så jeg håper at de lærer seg å møte mennesker med respekt.

Det har vært noe av det fine med å intervju foreldrene mine. De har opplevd mye forferdelig, og er likevel så takknemlige. Faren min sier at når du er takknemlig for det du har, blir det så mye lettere å leve.

Noen ord til slutt?

- Jeg ønsker ikke å overforenkle ting. Jeg er glad for politikerne som forstod viktigheten av å ha mer kunnskap om utfordringene, og bestilte forskningsrapporter. Det var viktig! Men nå har vi kunnskap nok – nå må det handles. Dette gjelder ungene som vokser opp nå, de kan ikke vente på et langsiktig prosjekt eller at boligpolitikken skal revolusjoneres!

Over broen

- hilsen fra Hanna

Hva betyr det å være kirke akkurat her, på dette stedet?

Hanna Barth Hake er ny kapellan og dialogprest i Gamlebyen og Grønland.

Du som får dette bladet i postkassa, bor innenfor området til Gamlebyen og Grønland menighet. Det er et område som består av gamle og nye hus, små og store leiligheter, rolige bakgater og pulserende bystrøk. Her er sjø, skog, parker og gater med og uten biler. Og her er mennesker fra alle verdenshjørner, med ulike livssyn.

For et fantastisk sted å være prest, tenker jeg, når jeg går fra Oslo S, gjennom Smalgangen og langsmed Grønlandsleiret til Grønland kirke. Eller fra gravlunden, over broen til Bjørvika og Sørenga. Hvem er menneskene som bor her, hvilke historier bærer de på? Hva tror de på, hvis de tror på noe i det hele tatt?

Jeg er så heldig å få bruke mye av min tid som prest på dialogarbeid. Og det har vært mange flotte møter i det året jeg har vært her som vikar: felles bryting av fasten og iftar-måltid i Grønland kirke, dialogmøter i moskeer i området, planlegging og gjennomføring av Religionenes dag i Urtehagen to år på rad. Nå som jeg blir her i fast stilling, gleder jeg meg til å bli enda bedre kjent med området – ikke minst de ulike trossamfunnene som finnes her og alle menneskene som er aktive der. Og så gleder jeg meg til Tro på stedet-kurset, som du finner omtalt i dette bladet (s. 9).

I møte med mennesker som tenker annerledes enn meg selv, tror på noe annet jeg tror på og har andre erfaringer enn jeg har, blir jeg enda bedre kjent også med meg selv og min egen tro. Hva er viktig for meg og hvorfor er det så viktig? Hva kan jeg lære av andre og hva kan vi sammen lære av hverandre? Og så skjer det ofte noe nytt, som ingen av oss hadde planlagt på forhånd. En ny ide, et felles ønske, noe vi vil ta tak i sammen.

Som menighet ønsker vi å være med på å gjøre dette stedet til et godt sted å bo og et godt sted å være. Derfor er vi opptatt av å åpne dørene, bli kjent og være med på de initiativene som tas. Uansett hvem du er eller hva du tror på, er du velkommen til å ta kontakt, eller stikke innom når du ser at døra til kirka er åpen!

*Hanna Barth Hake ble vigslet til prest i Oslo domkirke, 25. juni.
Foto: Thale Nivi Skagen.*

Hvilke verdier er så selvsagte at vi har lett for å glemme dem?

Tro på stedet: et kurs om lokalmiljøet vårt

Det teologiske fakultet/Universitetet i Oslo arrangerer kurset «Tro på stedet», i samarbeid med lokale aktører på Grønland: Islamic Cultural Center (ICC), Interkulturelt Museum, Forandringshuset Grønland, og Gamlebyen og Grønland menighet.

**Tid: 19. og 26. september;
10. og 17. oktober. 18-21.**

**Sted: Forandringshuset på Grønland,
Grønlandsleiret 41**

Kurset er gratis, aldersgrense 18 år

Kurset er for deg som vil gjøre lokalmiljøet til et bedre sted. Vi tar utgangspunkt i konkrete hendelser, og samtaler om stedet vi bor på.

En av initiativtakerne, Trygve Wyller, sier at kurset vil:

1. Lære folk å lete etter verdier som er så hverdagslige at vi ikke alltid er oppmerksomme på dem.
 2. Sette ord på verdier som binder oss sammen som mennesker.
- Om du er muslim, kristen, buddhist eller religiøst helt uinteressert, sier Wyller: Vi bor på det samme stedet, tar den samme t-banen og handler i de samme butikkene.

Tidligere deltakere sier:

«Svært lærerikt, har aldri truffet så forskjellige mennesker før» (Silje, 23 år).

«Jeg visste ikke at det bodde så mange norske her. Har blitt kjent med området på nytt!» (Shilan, 28 år).

Halvparten av deltakerne bor i Gamlebyen og Grønland, resten er studenter ved Universitetet i Oslo.

Gruppa som planlegger kurset, samlet på Forandringshuset i august

De lokale arrangørene gleder seg til kurset:

- Vi tar på alvor at vi holder til akkurat på dette stedet, derfor er kurset interessant for oss, sier dialogprest i Gamlebyen og Grønland menighet, Hanna Barth Hake.

- For våre ungdommer er dette en mulighet til å få større nettverk og bedre kommunikasjonsferdigheter, sier miljøarbeider i Forandringshuset Grønland Yu Mei Leong som gleder seg til å være vertskap for kurset.

**Vil du vite mer? Kontakt Hanna Barth Hake,
415 55 063/hh437@kirken.no**

Har du lyst til å være med?

Send en e-post til kaia.ronsdal@teologi.uio.no

Etter et par år som pensjonist kjente Heidi behov for å bidra igjen:

Meldte seg som frivillig og den første hun møtte var en gammel venn

-Jeg var med på kirkevandringen «Tre kirker i hjertet av Oslo». Da vi stoppet i Grønland kirke ble det sagt at de trengte flere frivillige. Jeg hadde savnet en møteplass der man treffer forskjellige typer mennesker, så jeg meldte meg. Så langt har det vært fantastisk flott, sier Heidi Vik (67) som er nylig pensjonert sykepleier.

Gleden ble stor da hun oppdaget at det var Ribana som hun har møtt utenfor lokalbutikken og snakket med mange ganger, som skulle stå for opplæringen:

- Det var stor gjensynsglede, forteller Heidi.

Ribana livnærer seg og familien først og fremst med å ta imot tomflasker og penger fra Remakundene. Heidi hadde lenge vært en av de faste givne.

Engasjement

Ribana Miclescu (37) er fra Romania og har et engasjement som menighetsarbeider i Grønland kirke. Hjemme i Romania har hun tre barn, to av dem små. Hennes søster følger dem opp, og har selv 4 barn. Ribana forsørger 6 små barn og tre voksne på pengene hun samler i Norge. Målet er at alle

seks barna skal få utdanning og arbeid.

Ribana er glad for at den eldste sønnen allerede har utdanning og jobb. Hver uke arbeider hun på «Tirsdagsmiddag for små og store i bydel gamle Oslo». Og det rapporteres om at Ribana er en skikkelig god medarbeider i kirka, nå sammen med en like driftig Heidi:

- Det er rundt tjuvfem innom på tirsdager, det er alle mulige slags folk, men mange foreldre med barn. Jeg har inntrykk av at om de først har kommet på en middag, kommer de ofte hit igjen, forteller Heidi.

Bety noe for noen

Heidi flyttet fra Tromsø til Etterstad for elleve år siden, da hun innså at hennes voksne barn med familier hadde tenkt å bli i hovedstaden:

- Oslo er min andre hjemby. Så jeg flyttet sørover og arbeidet som sykepleier. Etter et par år som pensjonist kjente jeg behov for å bidra igjen. Jeg trengte å fortsette å bety noe for andre, det gir en helt egen tilfredsstillelse, sier Heidi. Hun synes det er en fin kirke, med mye spennende program, så hun ser ikke bort fra at det blir flere dager etter hvert.

I kirka viser Ribana sider ved seg selv som man ikke ser når man går forbi henne på fortauet. Hun har blitt en ressurs for fellesskapet i Grønland kirke: Hjemmelagete middager, oppvask, omsorg, sjauing og renhold er noen av oppgavene Ribana utfører med største presisjon.

- Det var en så positiv erfaring å få opplæring av henne her i kirka, sier Heidi og holder rundt kompanjongen sin.

Hjemme i kirken

- Jeg føler meg hjemme i Grønland kirke og samarbeider med så fine folk, sier Ribana. Hun kan fortelle at timene utenfor Rema blir lange. Da kommer alle de tunge tankene og bekymringen for familien.

- Da er det bedre å jobbe, så jeg jobber så mye jeg kan. De som kommer hit på tirsdagsmiddag, blir som en ekstra familie, sier hun.

Har du en jobb til Ribana?

Ribana vil alltid tilhøre Grønland kirke, men trenger mer jobb for å livnære seg og sine. Å kunne tigge mindre og jobbe mer, spesielt på vinterhalvåret vil bety ekstremt mye. Ta kontakt med Signe Myklebust (sm984@kirken.no) hvis du vil ha tilsendt Ribanas søknad og CV.

Lyst til å være med som frivillig i Gamlebyen og Grønland menighet?

Har du lyst til å delta? Kirkene i Oslo har stort behov for frivillige til mange ulike oppgaver, enten du er mest opptatt av å ha det fint sammen med folk, eller du ønsker å gjøre noe meningsfullt. Ta kontakt med diakon Signe Myklebust sm984@kirken.no hvis dette er aktuelt for deg.

Nystartet frivillighets-sentral på Grønland

Nora Benedicte Pran Helset er leder for en nyoppstartet frivillighetssentral på Grønland. De holder til i Riverside ungdomshus, ved Olafiagangen.

- Vi er på utkikk etter folk som ønsker å skape aktivitet i lokal-miljøet, sier Nora. Det kan være leksehjelp, gaming-kvelder for ungdom, strikkeklubb – og nesten hva som helst annet. Også folk som vil hjelpe til uten å ha spesielle ønsker, er velkomne. Vi kan sette deg i kontakt med folk som trenger noe eller noen. Frivillighetssentralen vil skape gode møteplasser, uten at det koster noe!

Arrangementer i regi av Frivillighetssentralen m.fl.:

«Grønlandsfest» 26. august

Het «Internasjonal torgdag» før. Samler frivillige aktører og kulturlivet på Grønland. Salgsboder, matboder, gratis aktiviteter. Sceneprogram med opptredener fra lokale folk. Politisk debatt.

«Elvelangs» 21. september

Et av Oslos største kulturarrangementer: En happening! Begynner på Frysja, følger elva nedover, helt til Olafiagangen. Med levende lykter og kulturarrangementer nedover langs hele elva. Her kan en melde seg som frivillig – eller bare være med og oppleve!

E-post: gronlandfrivillig@bgo.oslo.kommune.no

Tlf: 468 37 176

Nettside: <https://frivillig.no/gronland-frivilligsentral>

Facebook: <https://www.facebook.com/Gronlandfrivilligsentral/>

Kirkevalg

Ved kirkevalget 2023 skal det velges menighetsråd og kandidater til bispedømmeråd og kirkemøtet. Medlemmer i Den norske kirke som har fylt 15 år i løpet av 2023 har stemmerett. Hvilket sokn og hvilken stemmekrets du er manntallsført i kan du sjekke på <https://kirken.no/valg/>.

👉 Når og hvor stemmer jeg?

Kirkevalget er 10. og 11. september. Du kan forhåndsstemme i hele landet fra 10. august til 2. september; i eget sokn frem til 6. september.

👉 På valgdagen

Valglokalene er i umiddelbar nærhet til lokalene til kommunevalget, med samme åpningstider.

👉 Forhåndsstemming

Perioden med forhåndsstemming er 10. august til 6. september (digitalt) og til 8. september (på papir).

Stemme digitalt: Du kan logge deg inn på valgportalen på www.kirkevalget.no og avlegge stemme.

Stemme lokalt: «Fysisk» forhåndsstemming kan du gjøre følgende datoer/tider/sted:

Onsdag 16. august kl. 13-15 på Kampen menighetshus i Normannsgt. 55

Onsdag 23. august kl. 13-15 på Kampen menighetshus i Normannsgt. 55

Søndag 27. august kl. 12-14 i Grønland kirke i Grønlandsleiret 34

Onsdag 30. august kl. 13-15 på Kampen menighetshus i Normannsgt. 55

Torsdag 31. august kl. 15-20 på Kampen menighetshus i Normannsgt. 55

Spørsmål til kandidatene til årets menighetsrådsvalg

Hvorfor stiller du til valg for Menighetsrådet?

Hva tenker du om kirkens rolle i lokalsamfunnet?

Har du en visjon eller et ønske for kirken i Gamlebyen og Grønland?

Hvilke deler av menighetens arbeid er du særlig opptatt av?

Hva vil være ditt bidrag i Menighetsrådet?

1 Eli Margrete Nielsen Kargarøz, 69 år

- Kirka er viktig for et godt lokalsamfunn. Vi er den største organisasjonen i Gamlebyen og Grønland, ca femti prosent av beboerne er medlemmer av Den

norske kirke. Det forplikter til aktivt engasjement.

- Kirka forteller at Gud er til sted i byen.
- Gudstjenesten er viktig, den er limet i alt vårt arbeidet. Jeg bor i Gamlebyen og drømmer om et samarbeid med Kirkens Hus om et diakonalt nabolagsenter i Gamlebyen kirke. Slik at nabolaget kan bruke kirka og klosterhagen til ulike aktiviteter.
- Jeg ønsker å bidra til administrativ og strategisk ledelse. Jeg har lang erfaring fra menighetsrådet og Kirkelig fellesråd i Oslo. Jeg har vært leder for rusbehandlingsinstitusjon i Kirkens Bymisjon, sittet i ledergruppe for rus og psykiske lidelser ved Diakonhjemmet sykehus. Er klinisk sosionomspesialist, utdannet i diakoni og ledelse, og er nylig blitt pensjonist.

2 Frank Aage Fjellbekk, 64 år

- Det er lokalt det skjer og det som folk merker av kirkens virksomhet. Hvis Kirken klarer å identifisere seg med sine medlemmer og lokalmiljøet, vil

menigheten utgjøre en forskjell.

- Jeg ønsker at menigheten skal bety noe for folk flest.
- Jeg håper å kunne få til at alle i menigheten vet hvilken menighet de bor i, særlig i nye utbyggingssområder som Barcode og Sørenga med flere.
- Jeg har jobbet i Den norske kirke i nesten 30 år og kjenner ganske godt alle nivået, både lokalt, regionalt og nasjonalt. Jeg er veldig glad i DnK og vet vi kan bety noe her lokalt og har alltid identifisert meg og trives godt på østkanten

3 Anders Bentzrød, 55 år

- Jeg stiller til valg fordi jeg er glad i Grønland. Det er der jeg bor, og jeg ønsker å bidra til stedet. Det ligger til kirken også å bidra til stedet, både alene og

sammen med andre.

- Menigheten bør fortsette å utvikle seg som et åpent og inkluderende fellesskap.
- Jeg er særlig opptatt av dialog og samarbeid med andre trossamfunn i området og samarbeid med organisasjoner som er dyktige på å gi tilbud til barn og ungdom. Og at det skal være morsomt, givende og enkelt å være frivillig i menigheten.
- Jeg skal dele mine refleksjoner og råd som den jeg er og med det engasjement jeg har for området og menigheten. Jeg har vært medlem av Menighetsrådet siden 2019 og vært frivillig i menigheten siden 2015.

4 Jannicke Solheim Vaagen, 49 år

- Jeg synes det høres interessant ut, og morsomt å lære mer om hva Grønland kirke driver med, og om lokalmiljøet og hva som foregår av samarbeid. Jeg vet at

det gjøres mye bra.

- Fortsette arbeidet som drives, og gjerne få med flere. Styrke kontakten med nærmiljøet, særlig med barn og unge.
- Jeg har inntrykk av at det gjøre mye bra arbeid, særlig for folk som har det vanskelig.
- Jeg har jobbet mye med barne- og ungdomsidrett. Og så bor jeg i nærmiljøet og har barn som er aktive i kor her.

5 Line Oma, 36 år

- Fordi kirka og menigheten har og tar et stort sosialt ansvar. Kirka er en annerledes møteplass, en brobygger og en god stemme for mange i lokalmiljøet.

- Å synliggjøre åpenheten og at flere skal føle seg hjemme i kirka.
- Det som er rettet mot barn, familier og unge.
- Jeg har i mange år vært tillitsvalgt; bydelsordfører og bystyreprerentant for Arbeiderpartiet. Jeg kan styrearbeid og kjenner lokalmiljøet godt.

7 Cathrine Jane Bothner-By, 49 år

- Jeg vil være med å støtte opp under arbeidet kirken her gjør: Et stort åpent hus som står for mangfold og rettferdighet og samarbeid, og der det er fint å lytte og synge.

- Å være et slags diakoni-fyrtårn i Oslo. Å være en arena for musikk og andre kunstuttrykk i kirkerommet, der mennesker kan oppleve og delta, med rom for mange tradisjoner og former, som tar vare på de spesielle kvalitetene i akustikken i rommet.
- Jeg jobber med kor som synger i Grønland (Schola og St. Hallvard-guttene) og er derfor særlig opptatt av musikken. Også opptatt av arbeid med barn og unge, og at samarbeid og dialog i lokalsamfunnet er særlig viktige.
- Jeg har kanskje mest å bidra med innenfor kulturarbeidet i menigheten. Jeg er musiker med erfaring fra produksjon og arrangering, og har tidligere bidratt i styrer i borettslag og kor/orkester.

6 Håvard Fylsvik, 28 år

- Jeg bor i Grønland menighetshus og har god kjennskap til arbeidet som gjøres i og rundt kirken. Kirken i lokalsamfunnet er et møtepunkt der ulike

- mennesker kan samles i gode, triste, vanskelige og morsomme situasjoner.
- Det er viktig at kirken er et åpent og trygt sted med plass til ulike mennesker med ulik bagasje. Barne- og ungdomsarbeid er noe av det viktigste en kirke jobber med, så dette er et viktig fokus for meg.
- Kirkelige aktiviteter som samler folk utenom gudstjenestene, som for eksempel middagene som blir holdt, babysang og konserter.
- Det er viktig for kirken å være innstilt på å kunne utvikle seg og treffe behovene i samfunnet, og her har jeg vært med på flere lignende prosesser, både som frivillig og arbeidende.

8 Trond Anders Sorvoja, 47 år

- Jeg ønsker å bidra positivt med min yrkeskompetanse og personlige erfaringer. Kirken bør fungere som et samlingssted for åndelig refleksjon og tilbedelse,

- og som sentrum for sosial samling, kultur og frivillig arbeid. Kirken er en kilde til trøst, veiledning og fellesskap. Viktig at kirken våger å støtte opp om kristne verdier i samfunnet.
- En kirke som aktivt inkluderer alle, uavhengig av kulturell bakgrunn eller funksjonsnivå. At kirken aktivt arbeider for å skape et miljø der enhver føler seg sett, hørt og verdsatt.
- At vi løser viktige oppgaver knyttet til kirkerådet, gudstjenester, opplæring og veiledning. Burde kirken være mer tilgjengelig for bønn, lystenning, stillhet og refleksjon utenom gudstjenestene?
- Erfaring fra ulike typer prosjekter og styrearbeid. Tar med meg perspektiv som far til et funksjonshemmet barn, selv om jeg ikke i dag vet hvilke saker eller prosjekter for økt inkludering som jeg vil fremme.

9 Berit Breirem, 60 år

- At vi er en flerkulturell kirke er veldig viktig. Og at vi tar vare på de litt eldre.
- Å være et samlingspunkt i nærområdet!

- Gudstjenestene. Og så vil jeg gjerne satse på at kirken når alle generasjoner.
- Jeg har vært med i Menighetsrådet helt siden Grønland var egen menighet.

11 Otto Kleppe, 80 år

- Jeg ønsker fremdeles å engasjere meg i den lokale menigheten fordi kirken har en viktig rolle i privatlivet og i vårt samfunn. Grønland kirke skal

være et åpent hus, som bygger fellesskap og står opp for urett.

- Jeg har bodd i lokalmiljøet i over ti år. Jeg er glad i bydelen og i kirken, og vil gjerne bidra til driften av den.
- Jeg er opptatt av at kirken er tilgjengelig og åpen for alle når de trenger det. Den er et sted for fest og kultur, et sted som aktivt engasjerer seg i folks hverdag, et sted for barmhjertighet og et sted for forkynnelse av Guds ord.
- Jeg er nestleder i menighetsrådet de to siste år av inneværende periode. Jeg har også deltatt i restaureringen av menighetshuset samt i eiendoms- og økonomiutvalget og som frivillig i kirken.

10 Thale Nivi Skagen, 19 år

- Jeg stiller fordi jeg ønsker å bidra i Grønland kirke og for at det skal forbli et godt og inkluderende sted, alle skal kunne føle seg velkommen

uansett hvem de er.

- Jeg er glad i trosopplæringen og har bidratt der i en god stund som frivillig. Derfor ønsker jeg å være en stemme for trosopplæringen.

12 Erik Gundersen, 60 år

- Fordi soknepresten ba meg stille opp på nytt!
- Jeg vil ha en åpen og fin folkekirke. Far var sjømannsprest, så jeg er mer

eller mindre født og oppvekst i Sjømannskirka.

- Fremtiden er ungdommens, så vi må satse på dem!
- Jeg har erfaring fra mange ulike sammenhenger, fra gravferdsbyrå, teologistudier og nå kjører jeg lastebil. Og så har jeg holdt på med barne- og ungdomsarbeid i Oslo. Jeg har også vært leder i KFUM-kameratene.

Det bygges og pusses opp i soknets kirkelige bygg og parker.

Mellom nytt og gammelt i nabolaget

Det mangler ikke på gigantiske byggeprosjekter i Gamlebyen og Grønland sokn. Men mellom de store prosjektene finner vi mer beskjedne tiltak, og noen av disse er påminnere om hvordan kirke og kristendom har lange tradisjonsrøtter i nabolaget. Bli med på turen!

En perle i Grønlandsleiret skinner igjen

Vi starter i Grønlandsleiret 41, som er lett å bare gå forbi. Men stopper du opp på andre siden av gaten, ser du det vakre, lysegule menighetshuset fra 1913.

Den gang var det stor aktivitet i en menighet med mange arbeiderfamilier. Reglene var strenge: Kirken skulle bare brukes til gudstjenester. Derav behovet for et eget bygg.

Ut på 2000-tallet ble det klart at bygget trengte en skikkelig oppussing. Otto Kleppe, nestleder i Menighetsrådet og pensjonert bygg-ingeniør, sa seg villig til å lede prosjektet fra menighetens side. En enorm oppgave – som nå er i mål til avtalt tid og budsjett.

- Det er alltid overraskelser når en tar av tak og åpner vegger i et gammelt hus, sier Otto. Men til tross for litt råte i noen bord, et koppertak som var mer slitt enn forventet, og noen andre overraskelser: Det har gått bra. For å nevne noe: All puss er tatt av; ny puss påført og malt. Alle vinduer fornyet med maling, fire store vinduer også skiftet ut. Takstein har en kjøpt inn brukt, fordi den tidsriktige typen ikke produseres lenger. De er lagt i «forband», og monteringen har vært komplisert, ikke minst for å sørge for sikkerhet fremover. En er også i gang med å fornye rommene innvendig, det er innkjøpt en trappeheis for

universell utforming, og et bedre ventilasjonsanlegg. Menighetshuset disponeres i dag av Forandringshuset. Det er ekstra meningsfullt at det gamle bygget kan brukes av dagens unge. Ellers er det utfordringene underveis som gjør det morsomt, sier Otto, og at jeg lærte mye nytt. For det er mye jeg ikke kan noe særlig om, siden jeg selv har jobbet med broer og ikke hus. Men så er det andre ting jeg vet mye om, sånn som nødvendig tykkelse på kopperplater, ler Otto.

En omvei om Klosterenga park

Vi er på vei mot middelalderbyen, men faller for fristelsen til å ta omveien om nyåpnede Klosterenga park, med Hovinbekken klukkende og fin gjennom hele anlegget. Med historie tilbake til kunstneren Bård Breiviks visjon tilbake til tidlig 1990-tall har den vært kjem-

pet frem av ildsjeler også etter Breiviks død i 2016. Prosjektets mål var å gi i øst-kanten «et rekreasjonsområde av høy kvalitet», og «at parken med sin flerkulturelle utforming kan bidra til økt respekt for hverandres kultur». (Kilde klosterenga-park.no)

Otto Kleppe med taksteinene.

Nye Kirkens hus ved Oslo hospital

Vi går ned Hallvardsgate og tar til venstre inn Oslo gate bort til Oslo hospital. Opprettet i 1538, som en fortsettelse av Laurentius-hospitalet fra tilbake til 1200-tallet. Fra 1736 var hospitalet et «døllhus for afsindige fra Agershuus stift» (kilde: snl.no). Nå planlegger Clemens eiendom et kontorbygg på området. Daglig leder Bernt Nordby Skøien forteller at nåværende

Kirkens hus, som bl.a. huser de ansatte i Kirkerådet (Den norske kirke) må rehabiliteres. En har da funnet ut at det er bedre å flytte inn i et nybygg enn å forlenge leiekontrakten. Utviklingen av eiendommen har skjedd i samarbeid mellom Clemens eiendom og Stiftelsen Oslo hospital (Norges eldste stiftelse). Planleggings- og reguleringsprosessen har vært i tett dialog med antikvariske →

→ myndigheter og reguleringsmyndigheter. Det har vært mange kritiske innspill underveis, fra naboer og fra de nevnte instansene, og disse har ført til betydelige endringer fra de første planene til i dag. Bl.a. er bygget mot Konows gate tatt ned to etasjer.

Det er arkitektkontoret Transborder Studio som har tegnet bygget. Målet er å videreutvikle eiendommen slik at tomtens to hovedepoker, klostertiden og hospitalstiden, blir løftet frem og kommunisert gjennom arkitekturen. Fasaden har preg av varighet, bl.a. ved bruk av tegl. Skøien har stor tro på at

Oslo Hospital vil bli et fantastisk tilskudd til bydel Gamle Oslo, og et levende og inviterende nytt Kirkens Hus. Ferdigstillelse vil forhåpentligvis være i løpet av 2026.

Prosjektet medfører at også mye av den eldre delen av hospitalet vil gjenoppstå i ny prakt. – Dette har vært ekstra morsomt å være med på, sier Skøien. Blant annet er det gøy å by nabolaget adgang til en flott eplehage, som til nå har vært sperret inne i anlegget. Vi håper også at Gamlebyen kirke, som er en integrert del av hospitalet, kan bli mer brukt.

Middelalderparken

Vi går enda lenger tilbake i historien. Middelalderparken ned mot vannspeilet har vært stengt og utilgjengelig mens Follobanen ble bygget. Et samarbeid mellom Bane Nor, Oslo kommune og Riksantikvaren vil nå gi byen – og bydelen – et fantastisk anlegg. Middelalderparken blir en grønn lunge for rekreasjon, større enn Botanisk hage. Samtidig formidler den kunnskap om de lange linjene i bydelen vår og landet vårt.

Seniorrådgiver Live Johannessen hos Riksantikvaren ser frem til at parken skal stå ferdig. – Middelalderparken vil formidle kunnskap om kulturminner over og under bakken. Vi får mulighet til å vise frem kulturminner som til nå har vært vanskelig tilgjengelige, som Bispeborgenlegget i Ladegårdshagen. Ruinene kommer mer til sin rett, og det blir lettere for folk å forstå sammenhengene i hele middelalderbyen, avslutter Johannessen.

Forandringshuset skaper åpne møteplasser for unge

Norges første Forandringshuset – det har blitt flere de siste årene – holder til i det gamle og ærverdige menighetshuset, Grønlandsleiret 41. Vi møter fungerende daglig leder Yu Mei Leong, som forteller om de mange tilbudene de har til ungdommene i Gamle Oslo. Og om et nytt tilbud som starter denne høsten.

Girl power, entreprenørskap – og gøy

United sisters er et tilbud bare for jenter. Vi kaller det et ressursnettverk, der jenter kan komme og bli bevisstgjort at de kan ha makt og innflytelse, og lære å backe hverandre. Det er jentekveld hver uke, i tillegg til temakvelder om spørsmål som er aktuelle for ungdom. Poenget med United sisters er å inspirere jentene til å heve stemmen. Derfor er det viktig at de legger premissene for hva gruppa gjør.

Åpen møteplass på torsdager.

Å komme hit skal være som å komme hjem i stua hos en trygg familie. Bare at vi stiller med litt mer og avansert utstyr enn de fleste familier gjør: Gratis studio, veldig bra utstyr til gaming, pluss masse ting til mer vanlige aktiviteter som f.eks. strikking. Vi vil at åpen møteplass skal være et lavterskeltilbud, det er lov å komme hit fordi det er avslappende og gøy. Men samtidig vil vi åpne døren til at ungdom-

mene kan lære noe viktig: Få styrke og kunnskap, lære om menneskerettigheter og andre verdier. Dette gjør vi bl.a. med temakvelder.

Vi er opptatt av entreprenørskap og av å komme i jobb. Vi har ungdommer som blir ansatt og jobber for oss. De er med å organisere og gjennomføre aktiviteter, og samtidig lærer de viktige ting. Vi er spesielt stolte av Empower-ledertreningskurset vårt. Jeg vil påstå at det er et veldig godt ledertreningsstilbud for ungdommer. Vi fokuserer på identitet, og å bygge opp deltakernes eget verd.

Et nytt konsept: Åpent møtested på fredager

Nytt denne høsten er at Forandringshuset også gir et tilbud på fredagskveldene.

Når vi utvikler dette er det avgjørende å trekke inn ungdommene selv, det er de som skal være drivkraften, sier Yu Mei. Det blir «lavterskel chill», og vi bygger bl.a. fellesskap omkring fotballkamper vi ser sammen. Men samtidig er det fokus på arbeidstrening og selvutvikling. Ungdommen skal dra hjem med konkrete verktøy i sekken, som kan bidra til at de kan påvirke sin egen fremtid og bli samfunnsengasjerte medborgere. Vi synes at dette er et bra uttrykk for visjonen vår: Å bygge opp kropp, sjel og ånd hos unge mennesker!

Samarbeid

Det er viktig for oss å ikke holde på alene, men å samarbeide med alle gode krefter. Vi har også koblet på lokale aktører i bydelen. Vi samarbeider allerede med bydel Gamle Oslo om frivillighet, og vi er i samtale med flere om mulig samarbeid.

- Jeg ville åpne en sjappe der folk kan henge og være seg sjæl!

fotograf for Karpe gjennom mange år. Han er en av gründerne bak produksjonsselskapet Alsoknownas. Og nå altså: Restauranteier.

Realisere en drøm

- Mike's corner har alltid vært en drøm, sier Mike. Jeg ville åpne en sjappe der folk kan henge og være seg sjæl. Det er mange store kjeder i Bjørvika, profilen er ofte «high end». Så det er deilig å være en kontrast, og det blir kanskje mer lavterskel her. Jeg vil at gjestene skal føle seg velkomne uansett. Da jeg var yngre var det for eksempel ikke så lett å komme på Aker Brygge med hettegenseren. De som eier området sa til og med at de aldri har sett så mange hettegensere før. Det tar jeg som et kompliment. Jeg vil at vi skal være det beste stedet å være annerledes. Men det betyr også at de «corporate» folkene er hjertelig velkomne. Den beste følelsen er egentlig når bodegaen er full av forskjellige folk. Når gutta fra DnB kommer i prat med noen unge,

Bjørvikas bodega

På et hjørne i Bjørvika, ut mot det nybygde Gregerskvartalet, er det et spisested som er noe for seg selv. Her kan du kjøpe et bra måltid mat, og samtidig handle en ny lader eller kanskje noen toalettsaker du trenger. Et sted der du kjenner deg hjemme uansett hvilken stil du foretrekker. Vi kan kalle det «bodega vibes».

Det er dette som er drømmen til eieren, Michael Ray Vera Cruz Angeles. Eller Mike, som de fleste kjenner ham som. Fun fact: Mike er faktisk utdannet fysioterapeut. Men det som har gjort ham til kjendis for mange nordmenn er at han har vært

Kjøkkensjef Ryan Huertas og servitør Lisa Calapar bak disken.

up-and-coming fotografer som henger her og redigerer bilder; og så er det kanskje en kulturprofil ved et annet bord, og så er det en barnefamilie. Så det er ingen som er «klientell». Det skal være et sted der anything and everything can happen.

Subs uten regler

- Utgangspunktet for å starte et spisested er at jeg er så innmari glad i mat selv. Har alltid vært det. Menyen er temmelig åpen, men utgangspunktet er at vi lager sandwicher, eller «subs». Og vi vil ikke at det skal være for mange regler, eneste regelen er at det skal være digg og gøy. Vi har flinke kokker som liker å utfordre, og vi er veldig åpne for tilbakemeldinger fra kundene. Rettene er basert på mye av det jeg har spist oppgjennom selv. Har bodd litt i USA, så stedet er preget av det. Men vi er åpne for alt. Vi selger barbeque når det er fint vær. Eller om kokken sier at vi burde teste dette eller dette, så er jeg åpen for det.

Klær i kjøleskapet

- Vi er vel ett av ganske få spisesteder i byen som selger «merch» for stedet. Det er gøy

å se folk gå rundt med dem. Veggene er fargerike, som regel med plakater jeg hadde på rommet da jeg vokste opp, og som det viste seg at mamma hadde tatt vare på. Men det hender at vi henger opp bilder laget av kunstnere vi vet om. Nå, for eksempel, er det fotos av Marius Svaleng Andresen. Ellers er vi glade når folk ønsker å ha releasefester hos oss.

Bidrag til Bjørvika

For Mike var det ikke veldig viktig at de havnet akkurat i Bjørvika. De kunne også vært på ett av de mange andre hjørnene i byen, og en dag utvider de kanskje – selv om det er langt dit. For det å drive en restaurant er så mye arbeid, at hadde han visst det på forhånd er det ikke sikkert at han hadde begynt. Kanskje er det nødvendig å være litt naiv for å starte noe nytt.

- Men når vi først er her, er det fint å bidra til et nytt sted, å starte en kultur. Selv om det også er mer krevende, det er ikke så mange som bare går forbi, slik det ville vært på Løkka eller Grønland. Men de som kommer, er fine folk!

«Rundt bordet»:
BRO presenterer et spisested i soknet. Tidligere: Palmyra, Brutus, Roald & Umberto.

Ansvarlig utgiver:

Gamlebyen og Grønland menighet

Redaktør:

Fredrik Saxegaard

Design:

Fred Manskow Nymoen

Trykk:

RKG

Kirken ligger i Grønlandsleiret 34. Åpen kirke onsdag og fredag formiddag i forbindelse med køen til Fattighuset. Andre fredag i måneden er det åpen kirke og tidebønn kl. 18.

Kontoret, besøksadresse:

Oslo gamle hospital, Ekebergveien 1c, 0192 Oslo ut september.
Fra oktober er ny adresse: Borggata 2 B.

Telefon og e-post: 23 62 91 60 mellom kl. 10.00 – 14.00, mandag – fredag (du kan også ringe Kirketorget, se under).
post.gamlebyen.gronland.oslo@kirken.no

Nettside: <https://www.kirken.no/gamlebyenoggronland>.

Du kan også besøke Gamlebyen og Grønland menighet på Facebook.

Kirketorget er et felles call-senter for alle menighetene i Oslo. Her ringer du hvis du vil avtale dåp, bryllup eller begravelse.

Kirketorget er åpent alle hverdager fra 08.00 – 15.30. 23 62 90 09.

E-post: kirketorget.oslo@kirken.no.

Min side: Alle medlemmer av Den norske kirke har «Min side», der du kan administrere ditt medlemskap. Se kirken.no.

Finn din menighet! Vil du vite hvilket sokn du bor i?

Skriv inn din adresse på «Finn din menighet» på kirken.no.

Ansatte

Prestene:

Sokneprest Lars Martin Dahl, ld922@kirken.no, 982 67 834.

Kapellan/dialogprest Hanna Barth Hake, hh437@kirken.no, 415 55 063.

Prestene leder gudstjenester, forretter gravferder og bryllup. De er i kontakt med unge og gamle, i alle livets faser. De er tilgjengelige for samtale når livet er vanskelig, eller om du vil snakke om noen om spørsmål som opptar deg. Soknepresten sitter i menighetsrådet. Kapellanen har et særskilt ansvar for religionsdialg.

Diakon og diakonimedarbeider:

Diakon Signe Myklebust, sm984@kirken.no, 480 75 166.

Diakonimedarbeider Tina Eide, te847@kirken.no, 951 55 828.

Diakonen er ansvarlig for menighetens omsorgsarbeid: for enkeltmennesker, gjennom fellesskap, og for rettferdighet og miljøvern. Signe koordinerer «Fredagskøen», «Tirsdagsmiddag» og «kirkesuppa» i Grønland kirke. Hun leder samarbeidsprosjekt med flyktninger og kirkens hageprosjekt. Signe er også ansvarlig for frivilligheten i menigheten. Diakonimedarbeideren jobber i team med diakonen og har dessuten ansvar for samarbeidet med Forandringshuset Grønland.

Grønland kirke og menighetsråd

Grønland kirke ligger i Grønlandsleiret, mellom den gamle brannstasjonen/Kaffebrenneriet og politihuset. Kirken sto ferdig i 1869. Se nettside/Facebook.

Gamlebyen kirke ligger i Oslo hospital, Ekebergveien 1. Kirken brukes i dag ikke til ordinære gudstjenester.

Menighetsrådet: Eli Margrete Nielsen Karagøz (leder), Otto Kleppe (nestleder), Anders Bentzrød, Annelise Bothner-By, Torben Brand, Berit Breirem, sokneprest Lars Martin Dahl.

Vil du bidra? Du kan støtte menighetens arbeid med Vipps til 63795 eller ved å sende penger til 7878.06.47786.

Tre kirker i hjertet av Oslo

Oslo domkirke, Trefoldighetskirken og Grønland kirke er alle lokalisert i sentrum av Oslo. De tre selvstendige kirkene utfyller hverandre både med tanke på gudstjenester, kulturelle tilbud og diakoni (omsorgsarbeid).

Uka i Grønland kirke

MANDAGER

Korøving for St. Hallvard-guttene.

TIRSDAGER

Tirsdagsmiddag kl. 16-18. Et tilbud for små og store i bydel Gamle Oslo med middagsservering kl. 16.30 og utover, musikk og aktiviteter for barn, kaffeprat for voksne.

ONSDAGER

Åpen kirke for «køen». Fattighuset har drevet med matutdeling i lang tid. Gamlebyen og Grønland menighet holder kirken åpen kl. 9-11 mens Fattighuset deler ut kølapper til matutdelingen som starter kl. 11.

TORSDAGER

Korøving for Schola St. Hallvard.

FREDAGER

Åpent for «køen» kl. 9-11 som på onsdager. Vaffelserving kl. 12 og babysang kl. 12.30 med enkle sanger for barn fra 0–1 år i følge med en voksen eller flere. Her får barnet, i felleskap med voksne, mulighet til å utforske sansene sine.

SØNDAGER

Gudstjeneste kl. 11, som regel med kirkekaffe eller kirkesuppe etterpå.

Kantor:

Olav Rune Bastrup. ob784@kirken.no, 402 46 801

Olav Rune har ansvar for det kirkemusikalske arbeidet i Gamlebyen og Grønland menighet, og han koordinerer menighetens kor.

Trosopplæringsleder, barne- og familiemedarbeider:

Ingvil Storheim, is856@kirken.no, 980 37 275.

Ingvil har ansvar for alt vi finner på for barn og ungdom i Vålerengen, Kampen og Gamlebyen og Grønland menigheter. Hun skaper møteplasser gjennom gøyale arrangementer for at barn og unge skal få oppleve gode miljøer og bli kjent med spennende temaer som gjelder tro og liv. Ingvil leder også babysang i Grønland kirke, og inviterer soknets barnehager til samlinger i kirka.

Daglig leder:

Dag Standal. ds998@kirken.no 23 62 91 60.

Dag er ansvarlig for kontoret, og en du kan kontakte om du har spørsmål knyttet til administrasjonen av menigheten, utleie av lokaler o.l.

Musikalske opplevelser i Grønland kirke i høst

Ukrainsk damekor

Et nystartet kor øver i Grønland kirke, og deltar i innsettelsen av dialogprest Hanna Barth Hake søndag 3. september kl. 11.

Oslo orgelfestival 9. - 15. oktober

Konsert

Den dyktige barokkorganisten Abram Bezuijen spiller på kirkens «nye» Åkerman & Lund-orgel 13. oktober kl 18.00.

Orgelmarathon

Lørdag 14. oktober er det orgelmarathon fra kirke til kirke. I Grønland spiller Olav Rune Bastrup kl 11.30. Deretter kan man vandre videre til Oslo domkirke, der domkantor Marcus André Berg overtar stafettpinnen, og så videre til Fagerborg og Sagene.

Elias av Mendelssohn-Bartholdy

Oratoriet Elias av Felix Mendelssohn-Bartholdy fremføres 22. oktober med Akademisk korforening og fremragende solister.

Advents vakreste eventyr

6. desember er det, tradisjonen tro, flerkulturell julekonsert med «Ellayali» under ledelse av Berit Bagøien Moe. Schola St Hallvard og det ukrainske damekoret deltar også.

Synge julen inn

17. desember kl 11 synges julen inn med St Hallvards-guttene, Schola St. Hallvard, og kanskje det ukrainske damekoret.

Gamlebyen kirkefestival

Som mange er kjent med, er Gamlebyen kirke i ferd med å bli pusset opp, og fremstår etter hvert slik den var i 2012.

Med velvillig støtte fra Oslo Hospital, har Foreningen Gamlebyen kirke, med Gamlebyen og Grønland menighet, tatt initiativ til en «Åpen Gamlebyen kirke» fra 29. oktober til 5. november. Det

vil bli foredrag, omvisning, kunst, musikk og film. Babysang og spennende foredrag fra psykologmiljøet i Oslo Hospital («Gud og Freud»). Det blir gudstjeneste Allehelgensdag, 5. november.

Vi ønsker samarbeid med flere som er glade i Gamlebyen og Gamlebyen kirke. Mer informasjon kommer i løpet av høsten.